Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

19 päivänä joulukuuta 2012*

Muutoksenhaku — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Tiettyyn tahoon liittyvän riskin tason yksilöiminen — Ennakkovaroitusjärjestelmä — OLAFin tutkinta — Päätökset — W1a- ja W1b-varoitusten aktivointia koskevat pyynnöt — Kannekelpoiset toimet — Tutkittavaksi ottaminen

Asiassa C-314/11 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla 23.6.2011 tehdystä valituksesta,

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja F. Dintilhac,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Planet AE, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan dikigoros V. Christianos,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel (esittelevä tuomari) ja M. Berger,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valituksellaan Euroopan komissio vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-320/09, Planet vastaan komissio, 13.4.2011 antaman määräyksen (Kok., s II-1673; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi oikeudenkäyntiväitteen, jonka Euroopan komissio esitti sellaisen kanteen yhteydessä, jonka Planet AE

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

(jäljempänä Planet) nosti Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sellaisten päätösten kumoamiseksi, joilla pyydettiin kirjaamaan Planet ennakkovaroitusjärjestelmään W1a-varoituksen ja sittemmin W1b-varoituksen aktivoinnilla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojelemiseksi petollisilta menettelyiltä ja muulta laittomalta toiminnalta komissio teki 16.12.2008 komission tulojen ja menojen hyväksyjien ja toimeenpanovirastojen käyttöön tarkoitetusta ennakkovaroitusjärjestelmästä päätöksen 2008/969/EY, Euratom (EUVL L 344, s. 125).

3 Päätöksen 2008/969 neljännen perustelukappaleen mukaan ”ennakkovaroitusjärjestelmällä pyritään varmistamaan, että komission ja sen toimeenpanovirastojen käytössä ovat jakelultaan rajoitetut tiedot sellaisista kolmansista osapuolista, jotka saattavat uhata yhteisöjen taloudellisia etuja ja mainetta tai mitä tahansa yhteisöjen hallinnoimia varoja”.

4 Kyseisen päätöksen viidennen, kuudennen ja seitsemännen perustelukappaleen mukaisesti OLAFin, jolla on ennakkovaroitusjärjestelmän käyttöoikeus toteuttaessaan tutkimus- ja tiedonhankintatehtäviään petosten torjumiseksi, tehtävänä on yhdessä toimivaltaisten tulojen ja menojen hyväksyjien ja sisäisen tarkastuksen kanssa pyytää, että varoitus kirjataan järjestelmään, sitä muutetaan tai se poistetaan ennakkovaroitusjärjestelmästä, jota hallinnoivat komission tilinpitäjä tai tilinpitäjän alaiset virkamiehet.

5 Päätöksen 2008/969 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että komission ”tilinpitäjä [tai tilinpitäjän alaiset virkamiehet] vie[vät] ennakkovaroitukset järjestelmään, muutta[vat] niitä tai poista[vat] ne toimivaltaisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän, OLAFin ja sisäisen tarkastuksen (IAS) pyynnöstä”.

6 Tämän päätöksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla ”kaikki varoitusten kirjaamista, muuttamista tai poistamista koskevat pyynnöt on osoitettava tilinpitäjälle”.

7 Tämän päätöksen 6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että ”kun on kyse hankintasopimusten tekemisestä tai avustusten myöntämisestä, toimivaltainen valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä tai tämän alainen tarkistaa viimeistään ennen päätöksen tekemistä, onko ennakkovaroitusjärjestelmässä varoitus”.

8 Päätöksen 2008/969 9 artiklasta ilmenee, että ennakkovaroitusjärjestelmä perustuu ennakkovaroituksiin, joiden perusteella voidaan yksilöidä tiettyyn tahoon liittyvän riskin taso sellaisten luokkien avulla, joiden asteikko ulottuu W1:stä, joka vastaa riskin alinta tasoa, W5:een, joka vastaa riskin korkeinta tasoa.

9 Kyseisen päätöksen 10 artiklan otsikko on ”W1-varoitukset”, ja sen 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. OLAF pyytää W1a-varoituksen aktivointia, jos sen tutkimusten perusteella on varhaisessa vaiheessa riittävä syy uskoa, että järjestelmään todennäköisesti kirjataan kolmansia osapuolia koskevat havainnot vakavasta hallinnollisesta virheestä tai petoksesta, varsinkin jos kyseiset osapuolet saavat tai ovat saaneet yhteisön varoja. – –

2. OLAF [pyytää] W1b-varoituksen aktivointia, jos [s]en tutkimusten perusteella on riittävä syy uskoa, että järjestelmään todennäköisesti kirjataan kolmansia osapuolia koskevat lopulliset havainnot vakavasta hallinnollisesta virheestä tai petoksesta, varsinkin jos kyseiset osapuolet saavat tai ovat saaneet yhteisön varoja. – –”

10 Kyseisen päätöksen 11 artiklan 1 kohdan nojalla ”OLAF [pyytää] W2a-varoituksen aktivointia, jos [s]en tutkimukset johtavat havaintoihin kolmansia osapuolia koskevasta vakavasta hallinnollisesta virheestä tai petoksesta, varsinkin jos kyseiset osapuolet saavat tai ovat saaneet yhteisön varoja”.

11 Päätöksen 2008/969 16 artiklassa täsmennetään, että W1-varoitus ”kirjataan ainoastaan tiedoksi, eikä siitä voi seurata muuta kuin tehostettuja seurantatoimenpiteitä”.

Asian tausta

12 Unionin yleinen tuomioistuin esitti asian taustan valituksenalaisen määräyksen 8–13 kohdassa seuraavasti:

”8 [Planet] on kreikkalainen yhtiö, joka tarjoaa yrityshallinnon neuvontapalveluja. Vuodesta 2006 lähtien se on osallistunut kolmen yhteenliittymän jäsenenä kolmeen komission rahoittamaan hankkeeseen Syyriassa. Se on 16.10.2007 lähtien ollut sellaisen OLAFin tutkinnan kohteena, joka koskee näihin kolmeen hankkeeseen liittyviä lainvastaisuusepäilyjä.

9 Tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemänteen puiteohjelmaan liittyvän tarjouskilpailun takia komissio kutsui [Planetin] 18.4.2008 päivätyllä kirjeellä aloittamaan neuvottelut sellaisen avustussopimuksen lopullisten ehtojen vahvistamiseksi, joka koskee [se]n tarjousta ryhtyä hankkeeseen ’Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe’ (jäljempänä ’AEGIS-hanke’) liittyvän yhteenliittymän koordinaattoriksi. Komission kirjeen mukaan mahdollisen yhteisön avustuksen määrä ei voisi ylittää 3 300 000:ta euroa ja neuvottelut olisi saatettava päätökseen 30.6.2008 mennessä.

10 Edellä 8 kohdassa mainitun tutkinnan edetessä OLAF on kahteen otteeseen pyytänyt [Planetin] kirjaamista ennakkovaroitusjärjestelmään. Se on pyytänyt W1a-varoituksen aktivointia 26.2.2009 ja W1b-varoituksen aktivointia 19.5.2009. Kirjaukset on tehty 10.3. ja 25.5.2009.

11 Komissio on lähettänyt 27.2.2009 [Planetille] neuvotellun avustussopimuksen (jäljempänä ’sopimus’), jotta [Planet] ja muut sen yhteenliittymän jäsenet, johon kantaja kuuluu, allekirjoittaisivat sen. [Planet] on palauttanut allekirjoitetun sopimuksen komissiolle 11.3.2009, jotta komissio vuorostaan allekirjoittaisi sen.

12 Komissio on 4.6.2009 ilmoittanut [Planetille] sähköpostitse [jäljempänä 4.6.2009 lähetetty sähköposti], että sopimuksen allekirjoittamista oli lykätty sellaisen lisäehdon täyttymiseen asti, joka edellyttää [Planetin] avaavan sulkutilin, jonka kautta sillä olisi oikeus hallita ainoastaan sopimuksen mukaan sille kuuluvaa osaa ennakkomaksusta, kun taas pankki maksaisi loppuosan ennakkomaksusta suoraan muille yhteenliittymän jäsenille. [4.6.2009 lähetetyssä] sähköpostissa todettiin, että uuden ehdon vaatiminen johtui siitä odottamattomasta seikasta, että [Planet] oli kirjattu ennakkovaroitusjärjestelmään ensin W1a-varoituksen ja sitten W1b-varoituksen aktivoinnilla.

13 Kun [Planet] oli sopinut pankkinsa kanssa siitä, että pankki sitoutui siirtämään jokaiselle yhtymän jäsenelle sille kuuluvan summan heti komission maksaman ennakkomaksun saamisen jälkeen, komissio allekirjoitti sopimuksen 3.7.2009.”

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa ja riidanalainen määräys

13 Planet nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen OLAFin päätöksistä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.8.2009 toimittamallaan kannekirjelmällä.

14 Komissio esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.11.2009 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Sen mukaan Planetin kanne on jätettävä tutkimatta riidanalaisten toimien, jotka ovat pelkkiä sisäiseen tiedonkulkuun ja varovaisuuteen tähtääviä toimenpiteitä ja jotka eivät voi olla EY 230 artiklan mukaisen laillisuusvalvonnan kohteena, luonteen vuoksi.

15 Unionin yleinen tuomioistuin totesi aluksi valituksenalaisen määräyksen 21–27 kohdassa riita-asian kohteesta, että vaikka kumoamiskanne kohdistui muodollisesti OLAFin päätöksiin, joilla pyydettiin Planetin kirjaamista ennakkovaroitusjärjestelmään, sen oli katsottava kohdistuvan myös W1a- ja W1b-varoitusten aktivointia koskeviin päätöksiin (jäljempänä riidanalaiset toimet).

16 Tämän jälkeen valituksenalaisen määräyksen 37 ja 38 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin palautti mieleen vakiintuneen oikeuskäytännön, jonka nojalla kumoamiskanteen kohteena voivat olla luonteestaan tai muodostaan riippumatta kaikki toimielinten toimenpiteet, joilla on tarkoitus olla oikeusvaikutuksia. Sitä vastoin tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat kanteilta, jotka kohdistuvat toimiin, jotka ovat vain hallinnon sisäisiä toimenpiteitä ja joilla ei ole vaikutuksia hallinnon ulkopuolella.

17 Unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen määräyksen 39 kohdassa, ettei se, että hallinnossa tietoja käsitellään vain sisäisiä tarkoituksia varten, sulje kuitenkaan millään tavalla pois sitä mahdollisuutta, että tällainen toimenpide voisi loukata yksilön etuja. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tällainen loukkaaminen riippuu monista tekijöistä, muun muassa seurauksista, joita tämä käsittely voi aiheuttaa, ja siitä, onko käsittelyn tarkoitus yhteensopiva hallinnon toimivaltaa koskevien säännösten kanssa.

18 Käsiteltyään valituksenalaisen määräyksen 40 kohdassa kysymystä päätöksen 2008/969 oikeusperustasta ja todettuaan kyseisen määräyksen 41 kohdassa, että riidanalaisen toimen suorittajan toimivallan puuttuminen on ordre public -kysymys, joka voidaan tutkia viran puolesta, unionin yleinen tuomioistuin tutki riidanalaisten toimien sisältöä.

19 Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli sitä, onko jonkin tahon kirjaaminen ennakkovaroitusjärjestelmään ja erityisesti sitä koskevan W1-luokan varoituksen kirjaaminen sellainen toimenpide, joka koskee vain komission sisäisiä suhteita ja jolla on vaikutuksia ainoastaan komission sisällä.

20 Analysoituaan valituksenalaisen määräyksen 44 ja 45 kohdassa päätöksen 2008/969 merkityksellisiä säännöksiä unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisen määräyksen 46 kohdassa, että tuolloin käsiteltävässä asiassa riidanalaiset toimet eivät koskeneet vain komission sisäisiä suhteita, vaan niillä oli ulkoisia vaikutuksia, nimittäin sopimuksen allekirjoittamisen viivästyminen ja Planetia velvoittavan lisäehdon asettaminen.

21 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin analysoi valituksenalaisen määräyksen 47–50 kohdassa sitä, voitiinko riidanalaisten toimien vaikutuksia pitää sellaisina sitovina oikeusvaikutuksina, jotka vaikuttavat Planetin etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.

22 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 51 kohdassa, että riidanalaiset toimet ovat vaikuttaneet Planetin neuvotteluvaraan, sen yhteenliittymän sisäiseen organisaatioon, johon se kuului, ja näin ollen Planetin kyseessä olevan hankkeen tosiasiallista toteuttamista koskeviin valmiuksiin. Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi, että on oikeusunionin vastaista kieltää Planetilta mahdollisuus tuomioistuinvalvontaan, ja näin on sitäkin suuremmalla syyllä, kun päätöksessä 2008/969 ei säädetä oikeushenkilöille tai luonnollisille henkilöille mitään oikeutta saada tietoa eikä oikeutta tulla kuulluksi ennen niiden kirjaamista ennakkovaroitusjärjestelmään W1-, W2-, W3-, W4- ja W5b-varoitusten aktivoinnilla.

23 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen määräyksen 53 kohdassa, että riidanalaisia toimia ei voida pitää sellaisina menettelyn kuluessa toteutettuina ja valmistelevina toimina, jotka eivät ole kannekelpoisia, koska sen lisäksi, että ne omaavat kannekelpoisten toimien oikeudelliset ominaispiirteet, ne myös päättävät sen erityisen menettelyn, jossa jokin taho kirjataan varoitusluetteloon.

24 Tämän vuoksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen.

Asianosaisten vaatimukset

25 Komissio vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen määräyksen, jättää kanteen tutkimatta ja velvoittaa Planetin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

26 Planet vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

27 Komissio vetoaa valituksenalaisesta määräyksestä tekemänsä valituksen tueksi kahdeksaan perusteeseen. Näistä valitusperusteista ensimmäisen mukaan päätöstä 2008/969 on tulkittu virheellisesti, toisen mukaan riidanalaiset varoitukset eivät muuttaneet Planetin oikeusasemaa selvästi, kolmannen mukaan riidanalaiset varoitukset eivät koske Planetia suoraan, neljännen mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole esittänyt perusteluja, viidennen mukaan oikeussuojakeinot ovat sekoittuneet, kuudennen mukaan sopimusvapautta ja suostumusperiaatetta on loukattu, seitsemännen mukaan varoitukset on virheellisesti ja perusteettomasti luokiteltu päätöksiksi ja kahdeksannen mukaan kanteen tutkittavaksi ottamisen on katsottu riippuvan siitä, onko kanne perusteltu.

28 Koska kolme ensimmäistä valitusperustetta liittyvät läheisesti toisiinsa, ne on tutkittava yhdessä.

Ensimmäinen, toinen ja kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

29 Ensimmäisellä valitusperusteellaan komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi päätöstä 2008/969 virheellisesti, kun se yleisti tämän päätöksen säännöksiä virheellisesti samastamalla W1-varoituksen varoituksiin W2–W5. Tältä osin komissio katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat ristiriitaiset, koska se toteaa yhtäältä valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa, että mikä tahansa ennakkovaroitusjärjestelmään tehtävä varoitus vaikuttaa välttämättä asianomaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja kyseisen tahon väliseen suhteeseen, ja toisaalta kyseisen määräyksen 45 kohdassa, että päätöksen 2008/969 16 artikla, joka koskee W1-varoituksen seurauksia, on vähemmän sitova kuin kyseisen päätöksen 15, 17 ja 19–22 artikla.

30 Komission mukaan W1-varoitus poikkeaa ilmiselvästi muista varoituksista, koska sen aktivointi perustuu – kuten päätöksen 2008/969 10 artiklasta ilmenee – pelkkään virheen tai sääntöjenvastaisuuden todennäköisyyteen eikä ehdottomaan varmuuteen, kuten on muiden varoitusten osalta. Tämä ero vahvistetaan komission mukaan päätöksen 2008/969 16 artiklassa, jonka nojalla W1-varoitus kirjataan ainoastaan tiedoksi, eikä siitä voi seurata muuta kuin tehostettuja seurantatoimenpiteitä. Komissio arvioi, että kun unionin yleinen tuomioistuin piti päätöksen 2008/969 16 artiklan sisältöä ”vähemmän sitovana”, sen olisi pitänyt todeta, että tällöin oikeussuojan antaminen oli myös vain väliaikaista.

31 Toisella valitusperusteellaan komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se totesi valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa virheellisesti, että W1-varoitus vaikutti välttämättä kyseisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja Planetin väliseen suhteeseen. Komission mukaan on totta, että seurantavelvoite sitoo kyseessä olevan toimielimen yksikköjä, mutta seurantatoimenpiteiden tehostaminen merkitsee korkeintaan suurempaa varovaisuutta eikä sillä ole pakottavia vaikutuksia kyseessä olevaan tahoon.

32 Kolmannella valitusperusteellaan komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se totesi valituksenalaisen määräyksen 48 kohdassa riidanalaisilla toimilla olevan välitön syy-yhteys lisätoimenpiteisiin, jotka Planetin oli toteutettava ennen sopimuksen allekirjoittamista, vaikka nämä toimenpiteet eivät johtuneet W1-varoituksesta vaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän itsenäisestä arvioinnista.

33 Valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin ei komission mukaan missään tapauksessa määrittänyt, minkä toimenpiteiden vuoksi Planet olisi joutunut huonompaan asemaan, ja lisäksi se loukkasi menettelyä koskevaa periaatetta, jonka mukaan asianosaisten esittämät väitteet ja todisteet on tutkittava syrjimättömästi, kun se ei lausunut yhtäältä sopimuspuolten välisestä kirjeenvaihdosta ja toisaalta neuvotteluista, joihin Planet ja sen pankki osallistuivat.

34 Planet väittää, että komission esittämät kaksi ensimmäistä valitusperustetta merkitsevät valituksenalaisen määräyksen 44 ja 45 kohdan sisällön huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, koska näissä kohdissa unionin yleinen tuomioistuin ainoastaan totesi, että tulojen ja menojen hyväksyjien on ryhdyttävä erityisiin toimenpiteisiin kyseisiä tahoja vastaan riippumatta kyseessä olevasta varoituksesta, W1-varoitus mukaan lukien, eikä se lausunut sopimuspuolten välisistä suhteista eikä siitä, vaikuttavatko riidanalaiset toimet mahdollisesti Planetin oikeusasemaan.

35 Planet katsoo, että kolmas valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

36 On todettava, että lausuakseen Planetin riidanalaisista toimista nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisesta unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensiksi valituksenalaisen määräyksen 44–46 kohdassa sitä, onko jonkin tahon kirjaaminen ennakkovaroitusjärjestelmään sellainen toimenpide, joka koskee vain kyseessä olevan toimielimen sisäisiä suhteita ja jolla on vaikutuksia ainoastaan tämän toimielimen sisällä.

37 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi esiteltyään ennakkovaroitusjärjestelmän toimintaa ja päätöksen 2008/969 taustalla olevaa tavoitetta suojella Euroopan unionin taloudellisia etuja pantaessa täytäntöön talousarvioon liittyviä toimenpiteitä, että päätöksen 2008/969 15–17 ja 19–22 artiklassa paitsi valtuutetaan myös ja ennen kaikkea määrätään asianomaiset tulojen ja menojen hyväksyjät ryhtymään erityisiin toimenpiteisiin asianomaista tahoa tai hanketta vastaan.

38 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tämän perusteella valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa, että ennakkovaroitusjärjestelmään tehtävän jotakin tahoa koskevan varoituksen, myös W1-varoituksen, vaikutus ei voi rajoittua kyseessä olevan toimielimen sisälle, ja että tällainen varoitus vaikuttaa välttämättä asianomaisten tulojen ja menojen hyväksyjien ja kyseisen tahon väliseen suhteeseen.

39 Unionin yleinen tuomioistuin totesi lisäksi valituksenalaisen määräyksen 45 kohdassa, ettei tähän päätelmään vaikuta päätöksen 2008/969 16 artikla, jonka mukaan W1-varoitus kirjataan ainoastaan tiedoksi, eikä siitä voi seurata muuta kuin tehostettuja seurantatoimenpiteitä, koska W1-varoituksen toteaminen aiheuttaa asianomaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle velvollisuuden ryhtyä tehostettuihin seurantatoimenpiteisiin, sillä muutoin W1-varoitus menettäisi merkityksensä.

40 Vasta todettuaan valituksenalaisen määräyksen 46 kohdassa, että riidanalaisilla toimilla oli tosiasiassa ollut kyseessä olevan toimielimen sisäisen toiminnan ulkopuolelle ulottuvia vaikutuksia, unionin yleinen tuomioistuin tutki valituksenalaisen määräyksen 47–51 kohdassa tukeutuen tuolloin käsiteltävän asian tosiseikkoihin, voitiinko näitä vaikutuksia pitää sellaisina sitovina oikeusvaikutuksina, jotka voivat vaikuttaa kyseessä olevan tahon etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.

41 Aluksi on todettava edellä esitetystä seuraavan, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole samastanut toisiinsa W1-varoitusta ja varoituksia W2–W5 vaan sen sijaan se korosti W1-varoituksen erityisyyttä, kun otetaan huomioon sillä päätöksen 2008/969 16 artiklan mukaan olevat vähemmän sitovat seuraukset.

42 Tämän jälkeen on todettava, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 44 ja 45 kohdassa esittämä päättely ei ole lainkaan ristiriitainen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi, että vaikka W1-varoituksen seuraukset ovat vähemmän sitovia, tehostetuilla seurantatoimenpiteillä, joihin asianomaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on ryhdyttävä kyseessä olevan tahon osalta, ei ole vaikutuksia ainoastaan tämän toimielimen sisällä vaan niillä voi olla vaikutuksia tämän toimielimen ja kyseessä olevan tahon välisiin suhteisiin.

43 Yhtäältä komissio myöntää nimittäin itsekin toisen valitusperusteensa yhteydessä, että W1-varoituksesta seuraava seurantavelvoite sitoo kyseessä olevan toimielimen yksikköjä.

44 Toisaalta on todettava, ettei unionin yleinen tuomioistuin todennut valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa, että mikä tahansa ennakkovaroitusjärjestelmään tehtävä jotakin tahoa koskeva varoitus, myös W1-varoitus, heijastuisi välttämättä kyseessä olevan henkilön oikeusasemaan. Unionin yleisen tuomioistuimen päättely on ymmärrettävä siten, että vaikka jotakin tahoa koskevan varoituksen, myös W1-varoituksen, kirjaaminen ennakkovaroitusjärjestelmään heijastuu välttämättä asianomaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja kyseisen tahon väliseen suhteeseen, tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että nämä ulkoiset vaikutukset voisivat automaattisesti muuttaa selvästi kyseisen tahon oikeusasemaa. Tällaista muuttamista on sen sijaan tarkasteltava tapauskohtaisesti, kuten unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen määräyksen 47–51 kohdassa.

45 Myös päätöksen 2008/969 10 artiklaa koskeva komission väite on hylättävä, koska se perustuu valituksenalaisen määräyksen 44 ja 45 kohdan virheelliseen tulkintaan.

46 Se seikka, että päätöksen 2008/969 10 artiklan mukaisesti W1-varoitus aktivoidaan varhaisessa vaiheessa ja se perustuu pelkkään virheen tai sääntöjenvastaisuuden todennäköisyyteen, toisin kuin muut varoitukset, jotka aktivoidaan ehdottoman varmuuden vallitessa, ei voi kyseenalaistaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksia, jotka koskevat niitä vaikutuksia, joita varoituksilla voi olla asianomaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja kyseisen tahon väliseen suhteeseen.

47 Lopuksi on todettava, että päätöksen 2008/969 16 artiklaa koskevalla väitteellä, jonka mukaan W1-varoituksen vaikutukset ovat vähemmän sitovia, ei ole merkitystä, kun kyse on oikeussuojan myöntämisestä Planetille, koska oikeussuojaa edellytetään, kun kyseessä olevan henkilön oikeusaseman on todettu muuttuneen merkittävästi.

48 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tutki riidanalaisten toimien vaikutuksen Planetin asemaan ja totesi, että kyseisen yhtiön piti yhtäältä luopua sen yhteenliittymän jäsenille, johon se kuului, tulevien ennakkomaksujen jakamisen hallinnoimisesta ja toisaalta toteuttaa lisätoimenpiteitä täyttääkseen komission sille asettamat uudet sopimuksen allekirjoittamisen edellytykset.

49 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tämän perusteella, että riidanalaiset toimet ovat vaikuttaneet Planetin neuvotteluvaraan, sen yhteenliittymän johon tämä yhtiö kuului, sisäiseen organisaatioon, ja näin ollen sen AEGIS-hanketta koskevan sopimuksen tosiasiallista tekemistä koskeviin valmiuksiin.

50 Kun kyse on tarkemmin riidanalaisten toimien ja niiden lisäedellytysten välisestä syy-yhteydestä, jotka Planetin oli täytettävä, jotta komissio voi allekirjoittaa sopimuksen, on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 46 kohdassa, että 4.6.2009 lähetetystä sähköpostista on selvästi pääteltävissä, että sopimuksen allekirjoittamisen viivästyminen ja lisäedellytyksen asettaminen johtuivat riidanalaisista toimista. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen määräyksen 48 kohdassa, että unionin rahoitusvaroja hakevien tahojen, joiden osalta ennakkovaroitusjärjestelmään on kirjattu varoitus, on mukauduttava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän määräämiin ehtoihin ja lisääntyneisiin varotoimenpiteisiin.

51 Näissä olosuhteissa on todettava, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi, että tuolloin käsiteltävässä asiassa Planetille määrätyt lisääntyneet varotoimenpiteet johtuvat välittömästi riidanalaisista toimista.

52 Komission väitteestä, jonka mukaan nämä lisätoimenpiteet eivät johtuneet varoituksen kirjaamisesta ennakkovaroitusjärjestelmään vaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän itsenäisestä arvioinnista, on riittävää todeta, että sen lisäksi, ettei sitä tue mikään seikka, jolla voitaisiin osoittaa oikeudellinen virhe unionin yleisen tuomioistuimen päättelyssä, se on myös – kuten tämän tuomion 43 kohdassa on jo todettu – ristiriidassa komission sen väitteen kanssa, että W1-varoituksen seurauksena kyseessä olevan toimielimen yksiköillä on velvollisuus ryhtyä tehostettuihin seurantatoimenpiteisiin.

53 Komission väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei täsmentänyt, millä tavoin Planet joutui huonompaan asemaan, on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 48 kohdassa, että lisääntyneillä varotoimenpiteillä, joita edellytetään sen jälkeen, kun W1-varoitus on kirjattu ennakkovaroitusjärjestelmään, on ollut vaikutuksia sen yhteenliittymän sisäiseen organisaatioon, johon Planet kuului.

54 Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tästä valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa, että Planet oli siitä lähtien, kun ensimmäinen varoitus kirjattiin ennakkovaroitusjärjestelmään, ollut erilaisessa asemassa kuin siinä, jossa se oli yhteenliittymässä sopimuspuolien välisissä neuvotteluissa ennen riidanalaisten toimien tekemistä. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin tukeutui asianosaisten väliseen kirjeenvaihtoon, josta ilmenee erityisesti, että Planetin piti, jotta se olisi voinut saada komission allekirjoittamaan sopimuksen, luopua sen yhteenliittymän jäsenille, johon se kuului, tulevien ennakkomaksujen jakamisen hallinnoimisesta. Lisäksi valituksenalaisen määräyksen 50 ja 51 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin viittasi eri toimenpiteisiin, jotka Planetin piti toteuttaa täyttääkseen komission asettamat uudet sopimuksen allekirjoittamisedellytykset, ja että unionin yleinen tuomioistuin päätteli tämän perusteella, että riidanalaiset toimet ovat vaikuttaneet paitsi Planetin neuvotteluvaraan myös sen kyseessä olevan sopimuksen tosiasiallista tekemistä koskeviin valmiuksiin.

55 Näissä olosuhteissa unionin yleistä tuomioistuinta ei näin ollen voida arvostella siitä, ettei se ole täsmentänyt, millä tavoin Planet oli joutunut huonompaan asemaan.

56 Komission väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei tutkinut asianosaisten toimittamia todisteita, on muistutettava, että SEUT 256 artiklasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on SEUT 256 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja unionin yleisen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (ks. mm. asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok., s. I-3173, 51 kohta ja yhdistetyt asiat C-101/07 P ja C-110/07 P, Coop de France bétail et viande ym. v. komissio, tuomio 18.12.2008, Kok., s. I-10193, 58 kohta).

57 Unionin tuomioistuimella ei siis ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. mm. em. asia General Motors v. komissio, tuomion 52 kohta ja em. yhdistetyt asiat Coop de France bétail et viande ym. v. komissio, tuomion 59 kohta).

58 Nyt käsiteltävässä asiassa valituksenalaisen määräyksen 49 kohdasta ilmenee selvästi, että viitatessaan 4.6.2009 lähetettyyn sähköpostiin ja sitä seuranneeseen kirjeenvaihtoon unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon eri todisteet ja erityisesti sopimuspuolten välisen kirjeenvaihdon, johon komissio vetoaa tämän muutoksenhaun yhteydessä.

59 Myöskään eri todisteiden arviointi, jonka unionin yleinen tuomioistuin toteutti valituksenalaisen määräyksen 49–51 kohdassa, ei ole oikeuskysymys, joka kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin, lukuun ottamatta sitä tapausta, että nämä todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, mihin komissio ei kuitenkaan ole vedonnut.

60 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolme ensimmäistä valitusperustetta, joihin komissio vetosi valituksensa tueksi, on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomina.

Neljäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

61 Neljännellä valitusperusteellaan, jonka mukaan perusteluja ei ole esitetty, komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se totesi valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa, että pelkästään se seikka, että Planetilta poistettiin sen hallinnointivelvoitteet yhteenliittymässä eikä se enää jakanut maksuja yhteenliittymän jäsenille, saattoi heikentää sen oikeusasemaa. Komissio korostaa, ettei Planetilta poistettu minkäänlaista taloudellista etua.

62 Planet arvioi, että tämä valitusperuste perustuu valituksenalaisen määräyksen virheelliseen tulkintaan ja että komissio pyrkii itse asiassa siihen, että tosiseikat, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutui päätöksessään, tutkittaisiin uudelleen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

63 On todettava, että kysymys unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perustelujen ristiriitaisuudesta tai puutteellisuudesta on oikeuskysymys, minkä vuoksi siihen voidaan sellaisenaan vedota muutoksenhaun yhteydessä (ks. mm. yhdistetyt asiat C-120/06 P ja C-121/06 P, FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 9.9.2008, Kok., s. I-6513, 90 kohta).

64 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että tuomion perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä unionin yleisen tuomioistuimen päättely siten, että asianosaisille selviävät päätöksen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia päätöksen laillisuuden (ks. vastaavasti asia C-259/96 P, neuvosto v. de Nil ja Impens, tuomio 14.5.1998, Kok., s. I-2915, 32 ja 33 kohta ja asia C-449/98 P, IECC v. komissio, tuomio 17.5.2001, Kok., s. I-3875, 70 kohta).

65 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 49 ja 50 kohdassa, että Planetin piti, jotta se olisi saanut komission allekirjoittamaan sopimuksen, luopua sen yhteenliittymän jäsenille, johon se kuului, tulevien ennakkomaksujen jakamisen hallinnoimisesta ja täyttää komission sille asettamat lisäedellytykset. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli tämän perusteella, että riidanalaiset toimet olivat vaikuttaneet Planetin neuvotteluvaraan sekä sen kyseessä olevan sopimuksen tosiasiallista tekemistä koskeviin valmiuksiin.

66 Näissä olosuhteissa on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 49–51 kohdassa esittämä päättely on sellaisenaan selvä ja ymmärrettävä ja sillä voidaan perustella päätelmää, johon unionin yleinen tuomioistuin päätyi.

67 Komission toteamus, jonka mukaan Planetilta ei poistettu minkäänlaista taloudellista etua, on tosiseikka, joka tämän tuomion 57 ja 58 kohdassa esitetyistä syistä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivallan alaan valituksen yhteydessä.

68 Edellä esitetyn perusteella neljäs valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Viides valitusperuste

Asianosaisten ja lausumat

69 Viidennellä valitusperusteellaan, jonka mukaan oikeussuojakeinot ovat sekoittuneet, komissio väittää, että koska yhteenliittymän organisaatioon liittyvät ehdot ovat sopimuksen olennainen osa, niiden riitauttaminen ei kuulu enää kumoamiskanteen piiriin, vaan sitä on analysoitava SEUT 272 artiklan perusteella samoin kuin muita sopimuksen toimintaa ja maksutapoja koskevia sääntöjä.

70 Planet katsoo, että tämän valitusperusteen yhteydessä esitetty väite on uusi eikä sitä näin ollen voida ottaa tutkittavaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

71 On todettava, että valituksenalainen määräys koskee ainoastaan Planetin osalta kirjatuista W1-varoituksista nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista eikä unionin yleiselle tuomioistuimelle ole esitetty kysymystä siitä, onko sopimussuhteen muuttuminen riidanalaisten toimien seurauksena perusteltua ja lainmukaista.

72 Näin ollen komission väite, jonka mukaan oikeussuojakeinot ovat sekoittuneet, ei voi menestyä, ja viides valitusperuste on katsottava perusteettomaksi.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

73 Kuudennella valitusperusteellaan, jonka mukaan sopimusvapautta ja suostumusperiaatetta on loukattu, komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se katsoi valituksenalaisen määräyksen 51 kohdassa virheellisesti, että on oikeusunionin vastaista kieltää mahdollisuus niiden aineellisten seikkojen, joihin on vedottu, paikkansapitävyyden tuomioistuinvalvontaan, vaikka nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kyse yksipuolisesta päätöksestä, joka vaikuttaa kielteisesti asianosaisiin, vaan sopimussuhteesta, johon komissio ja Planet ovat osallistuneet sopimusvapauttaan käyttäen.

74 Planet väittää, että komissio sekoittaa toisiinsa sopimussuhteet ja kumoamiskanteen kohteen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

75 Tältä osin on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen määräyksen 49 ja 51 kohdassa 4.6.2009 lähetetystä sähköpostista ilmenevän, että Planetin asema yhteenliittymässä, johon se kuului, muuttui sen jälkeen, kun W1-varoitus kirjattiin ennakkovaroitusjärjestelmään, ja että näin ollen riidanalaiset toimet vaikuttivat tämän yhtiön neuvotteluvaraan.

76 Siltä osin kuin komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä hylkäsi väitteen, jonka mukaan asianosaiset harjoittivat vain sopimusvapauttaan, on riittävää todeta, että tällä väitteellä se kyseenalaistaa tosiseikkoja koskevat toteamukset, jotka kuuluvat unionin yleisen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

77 Edellä esitetystä seuraa, että kuudes valitusperuste on jätettävä tutkimatta tämän tuomion 57 ja 58 kohdassa jo esitetyillä perusteilla.

Seitsemäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

78 Seitsemännellä valitusperusteellaan, jonka mukaan varoitukset on virheellisesti ja perusteettomasti luokiteltu päätöksiksi, komissio väittää aluksi, että valituksenalaisen määräyksen 51 kohdan muotoilu osoittaa, ettei Planetiin vaikuta haitallisesti W1-varoitus vaan OLAFin tutkinta, joka on kyseisen varoituksen laillinen perusta. Komissio huomauttaa, että varoitus on pelkkä sisäinen toimenpide, joka sillä on oikeus toteuttaa organisatorisen itsemääräämisoikeutensa perusteella, ettei varoituksella ole mitään oikeusvaikutuksia ja että sillä on merkitystä ainoastaan komission sisällä.

79 Komissio katsoo tämän jälkeen, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 53 kohdassa esittämä päättely on virheellinen, koska varoitus ei päätä erityistä menettelyä.

80 Komission mukaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 52 kohdassa esittämää väitettä, jonka mukaan päätöksessä 2008/969 ei myönnetä kyseessä oleville henkilöille mitään oikeutta saada tietoa, ei ole perusteltu siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin esittää uudelleen yleistyksen mainitsemalla kaikki varoitukset ilman että viitattaisiin kuulemiseen, josta säädetään W5-varoituksen tapauksessa.

81 Planet vastaa, että seitsemännessä valitusperusteessa ainoastaan esitetään uudelleen komission ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät väitteet, joten se on jätettävä tutkimatta. Joka tapauksessa Planet arvioi, että komission päättelyssä valituksenalaisen määräyksen 52 kohdan sisältö otetaan huomioon vääristyneellä tavalla.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

82 Seitsemännen valitusperusteen ensimmäisellä väitteellä komissio tosiasiassa ainoastaan toistaa jo unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämänsä väitteet ottamatta kantaa unionin yleisen tuomioistuimen tältä osin esittämiin perusteluihin.

83 Valituksenalaisen määräyksen 26 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi, että huolimatta Planetin vaatimuksista, jotka on muodollisesti kohdistettu OLAFin pyyntöihin, jotka koskevat Planetin kirjaamista ennakkovaroitusjärjestelmään, komission virheellinen lähtökohta oli, että pelkästään W1a- ja W1b-varoitusten aktivointia koskevat päätökset olivat kanteen ja oikeudenkäynnin kohteena.

84 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen määräyksen 25 kohdassa, että kyseiseen järjestelmään kirjatun tahon näkökulmasta varoituksen aktivointia koskeva pyyntö ja varsinainen aktivointi muodostavat yhdessä toimien kokonaisuuden. Se päätteli tämän perusteella saman määräyksen 27 kohdassa, että Planetin kanteen, joka on muodollisesti kohdistettu OLAFin päätöksiin, on katsottava kohdistuvan tarpeellisilta osin myös riidanalaisiin toimiin.

85 Koska yhtäältä komissio ei ole kyseenalaistanut unionin yleisen tuomioistuimen riidan kohdetta koskevaa, valituksenalaisen määräyksen 25–27 kohdassa esitettyä päättelyä ja toisaalta se ei ole kyennyt osoittamaan aiempien valitusperusteiden yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalaiset toimet saattoivat vaikuttaa Planetin etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, tämä väite on hylättävä perusteettomana.

86 Seitsemännen valitusperusteen toisesta väitteestä on riittävää todeta, että se on seurausta valituksenalaisen määräyksen 52 kohdan virheellisestä tulkinnasta ja se on näin ollen hylättävä. Kyseisessä kohdassa viitataan nimenomaisesti varoituksiin W1–W4 ja W5b, eikä se siis koske W5a-varoitusta, jonka yhteydessä päätöksen 2008/969 8 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään nimenomaisesti oikeudesta tulla kuulluksi.

87 Tämän valitusperusteen kolmannesta väitteestä, joka kohdistuu valituksenalaisen määräyksen 53 kohtaan, on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen mukaan riidanalaisia toimia ei voida pitää sellaisina menettelyn kuluessa toteutettuina ja valmistelevina toimina, jotka eivät ole kannekelpoisia, koska sen lisäksi, että valituksenalaisen määräyksen 44–48 kohdassa on todettu niiden omaavan kannekelpoisten toimien oikeudelliset ominaispiirteet, ne myös päättävät erityisen menettelyn.

88 Kuten valituksenalaisen määräyksen kyseisen 53 kohdan sanamuodosta ilmenee selvästi, unionin yleisen tuomioistuimen tarkoituksena oli yksinomaan toistaa toteamus, johon se päätyi jo tämän määräyksen 44–48 kohdassa esitetyn päättelyn lopuksi, ja todeta kuitenkin lisäksi, että riidanalaiset toimet päättävät sen menettelyn, jossa jokin taho kirjataan ennakkovaroitusjärjestelmään.

89 Koska komissio ei ole kyennyt kyseenalaistamaan viimeksi mainittua toteamusta, valituksenalaisen määräyksen 53 kohtaa vastaan esitetty väite on hylättävä tehottomana.

90 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun ylimääräistä perustelua vastaan esitetyt väitteet eivät nimittäin voi aiheuttaa kyseisen ratkaisun kumoamista ja ne ovat näin ollen tehottomia (yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005, Kok., s. I-5425, 148 kohta).

91 Edellä esitetyn perusteella seitsemäs valitusperuste on katsottava perusteettomaksi.

Kahdeksas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

92 Kahdeksannella valitusperusteellaan, jonka mukaan kanteen tutkittavaksi ottamisen on katsottu riippuvan siitä, onko kanne perusteltu, komissio arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se arvioi W1-varoitusta puolueellisesti, koska sillä oli epäilyjä sen suhteen, oliko komissiolla toimivalta tehdä päätös 2008/969.

93 Koska kahdeksas valitusperuste kohdistuu määräyksen perusteluun, joka ei ole ratkaiseva määräysosan tuloksen kannalta, Planet katsoo, että se on todettava tehottomaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

94 Kuten valituksenalaisen määräyksen 37 kohdasta ilmenee, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamiskanteen kohteena voivat olla luonteestaan tai muodostaan riippumatta kaikki ne toimielinten toimet, joilla on tarkoitus olla sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. mm. asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok., s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta; asia C-521/06 P, Athinaïki Techniki v. komissio, tuomio 17.7.2008, Kok., s. I-5829, 29 kohta ja asia C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, tuomio 26.1.2010, Kok., s. I-669, 51 kohta).

95 Kysymystä kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisesta arvioidaan näin ollen sellaisten objektiivisten arviointiperusteiden perusteella, jotka koskevat riidanalaisten toimien itse sisältöä.

96 On kuitenkin todettava, ettei komissio ole osoittanut, miltä osin unionin yleinen tuomioistuin ei ole soveltanut oikein tämän tuomion 94 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä.

97 Vaikka unionin yleinen tuomioistuin piti valituksenalaisen määräyksen 40–42 kohdassa tarpeellisena ottaa kantaa komission aineelliseen toimivaltaan ja totesi, että riidanalaisten toimien sisältö on tutkittava ”jo siitä syystä”, on myös totta, että riidanalaisten toimien sisältöä oli joka tapauksessa analysoitava komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen paikkansapitävyyden arvioimiseksi.

98 Komission väitettä, jonka se esitti valituksenalaisen määräyksen 41 kohtaa vastaan ja jolla se arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta riidanalaisten toimien puolueellisesta arvioinnista, ei näin ollen voida hyväksyä.

99 Edellä esitetyn perusteella kahdeksas valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

100 Koska yhtäkään komission valituksensa tueksi esittämästä kahdeksasta valitusperusteesta ei voida hyväksyä, valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

101 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton. Mainitun työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota tämän työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan ja 190 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Planet on vaatinut, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset